

Tisíc let na měsíci

Viš ty, co je fakt nuda?
Tisíc let na měsíci.
Sem tam ňáká ta ruda,
Žádný kytky pučící.
Ta měsíční krajina
Zas tak skvělá fakt není.
Zvlášt', když jsi tam jediná,
A už nehlídáš snění.
Ačkoliv spíš celý dny
A kus života ztratíš,
Protože máš jen ty sny,
Že se konečně vrátíš.

Viš, co je "fajn" dieta?
Tisíc let na měsíci.
Ani jedna špageta,
Nemáš varnou konvici....
A to si pak nedáš čaj(!),
Co žaludek zaplní...
Kdybych byla Luna Pie
Mohla bych žrát kamení.
Tak se cpěte i za mě,
Vy pozemští červníci*!
Ať přes dveře ve krámě
Neprorvete zadnici!
Ale má to své klady,
Ačkoliv řezou, jak led...
Třeba dřív pojdu hlady,
Než uplyne tisíc let.

Viš, co je to samota?
Tisíc let na měsíci
Za to, žes byl despota.
Nelze to jen odřící.
Minulost navždy spjatá.
Snad zpátky se proletím
Mám jen naději, a ta
Naděje je prokletím.
Svět běží i beze mě,
A jak si na něj zvykat?
Upně jiná země,
Poprvé se s ní stýkat.
Tisíc let, a domov můj
Už víc neexistuje.
...Tak si dál vesmírem pluj,
Když nemáš svojí sluje.
Za kým se asi vracet?
Jsem jen součástí báji.
Zády budou obracet
Se ti, co mě poznají.

Viš, co je tisíc let na měsíci?
Věčná noc, sestra nevěřící.

Viš, co je tisíc let na měsíci?
Temná moc a chlad nekončící.

(*červ + poník = červník... dává to smysl?)